

Утре всички на избори!

Изборните вълнения на едно поколение

Рис. П. Борсуков

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XV, бр. 41 (1188)

Търново, събота, 4 април 1959 г.

Цена 20 ст.

На прощаване

от Ст. Венев

— Бабо, татко на война
ли отива?
— Ехъ, ч'бдо да б'ше на
война, белкимъ щеше да се
върне здравъ и читавъ...
А то... сега... на избори
е тръгналъ...

(Жупелъ, бр. 6 от 12 фев-
руари 1952 г.)

— Бабо, къде отиваме, че сте толкова весели?
— На избори, чедо!

За развитието на Търновски окръг, за развитието и преуспяването на нашата страна гласувайте за кандидатите на Отечествения фронт!

Другарят Енчо СТАЙКОВ говори на голямо предизборно събрание в Търново

В четвъртък по предприятия и учреждения бързо се разнесе вестта за предизборното събрание, на което ще произнесе слово членът на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия и председател на Изпълнителния комитет на Националния съвет на Отечествения фронт д-р. Енчо Стайков. Към 18 часа, на големи групи, от всички краища на града към салона на кино „Девети септември“ заприжваха много граждани. Многолюдното събрание бе открито от първия секретар на Градския комитет на Българската комунистическа партия в Търново д-р. Радул Минчев.

Посрещнат с бурни ръкопляскания другарят Енчо Стайков произнесе дълго и ясно слово. Сегашната изборна кампания — изтъква д-р. Енчо Стайков — протича под знака на всенародната акция за изпълнение на петилетката в съкратени срокове. Неотдавна заседава Народното събрание. То прие важни закони, които са голяма програма за по-нататъшното строителство на социализма в нашата страна. На тази сесия на Народното събрание д-р. Тодор Живков изнесе своя доклад по тезисите, които бяха всенародно обсъдени и по този доклад Народното събрание гласува специален закон. Освен това беше приет народностанопанският план за 1959 година. В тази сесия на Народното събрание беше приет и такъв важен закон, като Законът за бюджета на държавата.

И ние виждаме по градовете и села, по предприятията и ИКЗС, по всички краища на България да кипи усиlena работа за превъзвисяване в дело на тези резултати, за скок в развитието на нашето народно стопанство. Ако ние изпълним петилетката за три-четири години, ако осъществим този скок в развитието на народното стопанство, ние през 1962 година в промишлеността ще имаме продукция два пъти по-голяма, отколкото през 1957 година. Също така, ако извършим този скок, общият обем на селскостопанската продукция през 1962 г. ще достигне 40-45 милиарда лева. Тази голяма продукция в промишлеността и в нашето селско стопанство ще доведе до извършено голямо увеличение на националния доход.

Ако планът бъде изпълнен, ако петилетката бъде осъществена в съкратени срокове, в 1962 година ние ще имаме национален доход 2 пъти повече в сравнение с 1957 година. А с това наистина Партията и Правителството ще имат възможност да проведат редица мероприятия за подобряване на материалното и културното положение на нашия народ. Преди всичко ще бъдат повишени ниските заплати от 400 лева, както са сега, на 600 лева, също така постепенно ще бъдат повишени другите заплати, ще се разшири мрежата на заведената за обществено хранене, обществени кухни, ще се намали цената на храната и ще се подобри нейното качество, ще се премине към мален работен ден и т. н.

Когато обаче говорим за тези мероприятия, които ще дадат силен тласък за подобряване на материалното и културното положение, ние трябва да имаме предвид едно важно обстоятелство, че всичко това може да бъде осъществено само при условие, че изпълним петилетката в съкратени срокове, че ние извършим скок в развитието на нашата икономика, увеличим националния доход.

Как може да стане това? Най-важният фактор за изпълнение на Третата петилетка в съкратени срокове, това е прекомерно увеличението на производителността на труда. На първо място предприятията трябва да използват всички машини,

ните, всеотменно да подобряват технологичните процеси, а по-нататък да се премине към известна автоматизация. На второ място ще увеличим производителността на труда като въвеждаме по-добра организация на труда и производството. На трето място, когато повишаваме квалификацията, майсторството на работниците и кооператорите. Важна задача в това отношение е внедряването на челиния опит на първенците в производството.

По-нататък д-р. Енчо Стайков говори за задачите в селското стопанство, за необходимостта от най-пълно използване на неоплозотворените още земи и особено стръмните терени, които дават висококачествени гроздове и вина за развитието на лозарството. Той се спира и на въпроса за увеличаване ползвателните площи, за правилното използване на напоителните съоръжения, за сръчно завършване на мелниоративните обекти.

Неотдавна — каза д-р. Стайков — заседава XXI конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз. Конгресът прие директивите за новия Седемгодишен стопански план за развитието на народното стопанство на Съветския съюз.

Не само съветският печат, печатът на народнодемократичните страни, а и прогресивният печат на капиталистическите страни подчертава, че това наистина е една величествена програма за изграждане на материално-техническата база на комунизма, на комунистическото общество в Съветския съюз.

При този бурен подем на производителните сили в Съветския съюз не може да има две мнения, че в близките години той ще надмине Съединените щати по производството на глава от населението и ще заемат първо място в света. Другарят Стайков се спира на успехите в социалистическото строителство в народнодемократичните страни. Приведе убедителни данни за развитието на промишлеността и селското стопанство в Китайската народна република.

Опитите на американските империалисти да противопоставят социалистическите страни една на друга и напъните на ревизионистите в това отношение претърпяха пълен крах. Наистина страните на социализма, народнодемократичните страни имат еднакво стопанско развитие, обаче благодарение на взаимното сътрудничество между тях и преди всичко на братската безкористна помощ на Съветския съюз ние имаме все повече едно изравняване в стопанското развитие на социалистическите страни и, както на XXI конгрес подчерта Н. С. Хрушчов, социалистическите страни ще навлязат в строителството на комунизма едновременно.

Като изтъква присъщото на капитализма противоречиво развитие на стопанството на отделните страни д-р. Стайков се спира на миролюбивата външна политика на Съветския съюз.

След това д-р. Стайков говори за значението на предстоящите избори. Той разяснява същността на извършеното преустройство на държавното и стопанското ръководство и проистичащите от това големи задачи на народните съвети, в това число и на Търновския градски народен съвет.

Търновци имат пълно основание — подчерта д-р. Стайков — да обичат своя град, който е чудно хубав. Търново в продължение на две столетия е бил столица на нашата страна. За съжаление обаче исторически паметници и в Търново и в Плиска са под земята. Те са били разрушени през петстотингодишното робство. И в Търново, и в Плиска и в Преслав ние трябва да търсим под земята тези паметници. Въпреки разрушенията, в Търново има запазени много исторически паметници, които трябва да бъдат видени. Търново има приказно местоположение. Това неведнъж е подчертавано в миналото и сега от много историци и чужденци. Търново е център на голям и богат окръг. Търново има ключово положение между Северна и Южна България.

Аз се спирам на тези въпроси на Търново, за да подчертая какви големи задължения се слагат пред Търновския градски съвет и неговите съветници. Искам да подчертая колко много тези другари трябва да работят, за да изпълнят с чест задълженията си като съветници. Големи са техните задължения по организирането на търговията, на местната промишленост, образователното дело, училищата, културните центрове, детските градини и т. н.

В това отношение особено големи са задачите по благоустрояването на града, по поддържането на старинната част. Най-голям въпрос за Търново е водоснабдяването. Съществуващото водоснабдяване при голямото нарастване на града не е в състояние да задоволи нуждите на населението. Този въпрос ще бъде основно разрешен с докарването на водите на Росница. Но дотогава Град-

Събрането изпрати телеграма до Централния комитет на БКП.

Събрането завърши с литературно-музикална програма, извършена от ансамбъла на ф-ка „В. Мавриков“ и женската певческа битова група при народното читалище „Искра“.

Търново е един от най-интересните градове в нашата страна. Тук е прекрасно съчетана природната красота с историята. Разположено на важен кръстопът, Търново и неговата околност са били обитавани от човека още от най-дълбока древност. В пещерите край Преображенския манастир са открити следи от живота на човека от преди 12 хиляди години.

На Момина крепост край Търново римляните издигнали здрава крепост. Тук са запазени следи и от живота на славяните. Но най-важният момент от историята на Търново започва от 1185 година, когато народните маси под ръководството на братята Асен и Петър се вдигат

сний народен съвет трябва да помисли и осъществи мероприятия за облекчаване на този въпрос.

Големи са задълженията за поддържането на Търново като туристически обект. А когато говорим за тези задължения, трябва да подчертаем мястото на гражданите, които трябва да обичат своя роден град, да работят за негово преуспяване.

Другарят Стайков завърши с възгласите:

За развитието на Търново, за развитието и преуспяването на нашата страна аз ви призовавам на 5 април да гласувате за кандидатите на Отечествения фронт!

Да живее ръководителката, учителката и организаторката на строителството на социализма в нашата страна — нашата славна и героична Българска комунистическа партия!

Да живее могъщият и непобедим лагер на социализма, начело с великия Съветски съюз!

Да живее нашата любима Родина — Народна република България!

Словото на д-р. Енчо Стайков беше прекъснато и съпроводено от бурните аплодисменти на търновските избиратели, изпълнили салона.

След това д-р. Енчо Стайков, от името на Президиума на Народното събрание връчи орден на 46 първенци в промишлеността и селското стопанство от бившия Търновски окръг, достигнали големи успехи.

Членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП д-р. Димитър Стойков поздрави наградените и им пожела нови успехи в героичния труд за изпълнение на големите задачи през Третата петилетка.

ПУБЛИЧНО ПРЕДИЗБОРНО СЪБРАНИЕ В ЛЯСКОВЕЦ

При небило посещение, снощи премина и общоградското предизборно събрание в гр. Лясковец, на което говори д-р. Енчо Стайков. Тук бе и членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партия-

та в Търново д-р. Димитър Стойков. Присъстващите с голям интерес изслушаха речта и изпратиха с ръкопляскания призива да гласуваме всички за кандидатите на Отечествения фронт.

Велик празник на унгарския народ

Днес се навършват 14 години от дена, в който непобедимата Съветска армия освободи унгарския народ. Денят 4 април 1945 година става повратен пункт в историята на унгарския народ. Завинаги бе отхвърлена властта на експлоататорите и бе разчистен пътят за построяването на социализма в страната. Трудещите се в Унгария всяка година отбелязват 4 април като свой най-голям национален празник.

След освобождението на Унгария от хитлеристка окупация и властта на едрите земевладелци и капиталистите унгарският народ тръгна уверено по пътя на социализма. През есента на 1956 година реакционните сили в страната, вдъхновявани и подпомагани от империализма, разпалиха контрреволюционен бунт за сваляне на народнодемократичната власт. С помощта на Съветската армия, която изпълни своя интернационален дълг, унгарските патриоти разгромиха контрреволюцията, сплотиха се около Работническо-селското правителство и повлекоха страната по начертания път. За кратко време, с помощта на целия социалистически лагер, Унгарската народна република възстанови нанесените щети и продължи социалистическото си преустройство.

Унгарският народ отбелязва 14 годишнината от своето освобождение в семейството на социалистическите страни, начело със Съветския съюз. Трудещите се от Търновски окръг, заедно с целия български народ, от сърце приветствуват братския унгарски народ по случай големия му празник и му желат нови успехи по пътя към комунизма.

Окръжният ни град Търново

Търново е един от най-интересните градове в нашата страна. Тук е прекрасно съчетана природната красота с историята. Разположено на важен кръстопът, Търново и неговата околност са били обитавани от човека още от най-дълбока древност. В пещерите край Преображенския манастир са открити следи от живота на човека от преди 12 хиляди години.

На Момина крепост край Търново римляните издигнали здрава крепост. Тук са запазени следи и от живота на славяните. Но най-важният момент от историята на Търново започва от 1185 година, когато народните маси под ръководството на братята Асен и Петър се вдигат

против византийския поробител и поставят началото на Втората българска държава със столица Търново.

Като столица Търново е било разположено на Царевец. Трапезица, Асенова махала и Френк хисар. На Царевец са разкрити останките от парските дворци и патриаршията. Тук през пролетта на 1278 година е влязъл и видният селски мас Ивайло.

На Трапезица са разкрити основните на 17 средновековни български църкви, украсени с богата стенопис и разноцветна мозайка. В Асенова махала е живял народът — крепостното закръглено жилище. Тук се намират исторически църкви „Св. Димитър“, където е било обявено въстанието от Асеневиц, църквата „Св. 40 мъченици“, построена от Иван Асен II-ри и посветена в чест на голямата му победа при Клокотница през 1230 година и църквата „Петър и Павел“, прочута със своята богата стенопис. Във Френк хисар са живели чуждестранните търговци.

На 17 юли 1393 година Търново пада под турско робство. Но и през време на робството той успява да се запази като важен административен, търговски, занаятчийски и културен център. В много от хановите отесядали търговците, които идвали от дунавските страни през Търново за Южна България и Цариград. До наши дни са за-

пазени от тази епоха много архитектурни паметници, ханът на хаджи Николи, турският конак, къщата с маймунката и други, строени от Кольо Фичето.

С развитието на търговията нараснали и културните нужди на българите. В Търново били открити български светски училища. Тук се раждала и работил известният български просветител, общественик и поет П. Р. Славейков, чиято родна къща е превърната днес в музей.

Търново е център на редица въстания против турците. Хаджи бори умряха с вяра в свободата, която беше извоювана с помощта на братския руски народ.

На 7 юли 1877 година през Търново минават руските войски, начело с генерал Гурко. В Търново се поставят основите на новоосвободената българска държава. В сградата на турския конак (сега Градския народен съвет) през м. февруари 1879 година било открито Учредителното събрание, което приема Търновската конституция.

Търново не е лишено от ценни паметници и важни събития и от по-новата история. В Търново — родния град на Вела Благова — през 1890 година идва Димитър Благоев, който изгражда първата социалистическа група (кружок) за изграждане на марксизма. През 1891 година в Търново се свиква първата социалистическа сбирка.

Край парка „Толбухин“ се оформи хубава двупосочна улица с цветна алея и нови големи жилищни блокове.

От 18. II. 1893 до I VI. 1894 година в Търново е бил печатан партийният орган „Работник“. Сега печатницата е превърната в музей. През 1893 година в Търново се провежда Третият извънреден конгрес, а през 1902 година — Деветият конгрес на нашата партия.

На 9. IX. 1944 година тук възторжено бяха приветствувани партизаните от Килифарска чета на Горнооряховския партизански отряд и за втори път градът посрещна братята-освободители, начело с прославения маршал Толбухин.

След 9. IX. 1944 година, особено след определеното му като Окръжен град през 1951 г. Търново се развива като значи-

телен административен, икономически и културен център. Тук се развива изключително леката и местната промишленост. В града е построен един от модерните месокOMBинати в страната.

Още по-свободна стана работата на мелниците в новопостроената ф-ка „Победа“.

Големи са придобивките и на работниците от текстилната ф-ка „В. Мавриков“. През Третата петилетка се предвижда броят на станове да нарасне с още 700 и на вретената с 15 000.

Значителни успехи постигат и свилоочната, кечаната, пивоварната и нещепалната фабрики. Част от производствените отде-

(Следва на 2-а стр.)

Изглед от Търново

Гласувайте за народните кандидати, за по-нататъшния разцвет, за мира!

Годините и заводът

Началото на Захарни заводи край Горна Оряховица е сложено през 1912 година, а през следващата година започва и производството на първата продукция. Сравнително по-късно се изграждат другите предприятия — спиртната, бонбонената фабрика. Ръководени са само от печалбата, капиталистите са произвеждали толкова, колкото интересите са им диктували. И затова от построяването на фабриката не е направено нищо за увеличаване на капацитета. След национализацията, която за завода стана през юли 1948 година, започна фактически периодът на истинското развитие на предприятието. И ние можем да кажем, че с всяка година се подобряват техниката и условията на работа. Само с внедряването на няколко рационализаторски предложения фабриката увеличи рязко капацитета си, като достигна по 1,800 тона среднодневна преработка на цвекло при 1,000 — 1,200 тона преди.

Необикновено се увеличили дните на кампанията — от 40 — 60 дни на годината преди, достигнахме средно до 240 дни непрекъсната работа на фабриката. Така ние миналата година достигнахме до 45,000 тона захар, което е равно на производството на захар през годините 1931, 1933, 1935, 1936, 1937, 1938 и 1939, взети заедно.

Рязко се увеличи производството на спирт. Произведеният през 1958 година спирт е равен на производството през 1939 до 1943 година включително, взети заедно. Производството на захарни изделия достигна 12 пъти увеличени в сравнение с 1943 година. Ликвидирана беше и старата бонбонена фабрика. На нейно място израсна нова модерна, прекрасна фабрика. По-

строи се бисквитен отдел. Преди нямаше халвин отдел, а сега той заема голям дял от производството на бонбонена фабрика.

Спиртната фабрика се разшири до такива размери, че вече дава три пъти по-голяма продукция. Монтира се мощна отпарна станция и пр.

Още сега колективът има достатъчно основание да се гордее със своя голям завод. Блиското бъдеще обаче обещава още по-радостни подобрения. От 45,000 производството на захарната фабрика през 1962 година ще се удвои и ще достигне до 104,500 тона. Производството на спирт от 23 — 24 хиляди литри на ден ще стане над 40,000 още през втората половина на 1959 година. Почти удвоено ще бъде и производството на захарни изделия в края на петилетката.

Само бъдещото развитие на нашия завод да имат предвид работниците от предприятието и това е достатъчно да си създадат представа за истинския скок в развитието. Нашият завод ще стане най-големият захарен завод на Балканите и то обзаведен с най-модерна техника. Ще се механизират редица процеси както в захарната, така и в бонбонената фабрика.

Колективът, вярвайки в ръководството на Българската комунистическа партия, ще работи активно за изпълнение на предвидените разширения на производството и на 5 април ще подкрепи кандидатите на Отечествения фронт.

Н. ИОРДАНОВ
гл. директор на ДЗ заводи

Гласувайте, щастливи хора!

Гласувайте от фабрики и мини, от градове, села, дъпа, паланки; за новите заводи и юзирни, за щастieto на деца и майки!

Гласувайте за дългите канали, за блоковете със жита златисти, за домовете в новите квартали, за улиците грейнали и чисти!

Гласувайте за детските градини, за весел труд, за много плод в полята, за родните ни — български машини, за хората създаващи богатства!

Гласувайте за мирен зов в простора, за домове родини, за децата! Гласувайте за вас, щастливи хора, за светлите победи на страната!

Свищов

Петър КОЛЕВ

Всичко за човека

Тежкото капиталистическо минало остана само като печален спомен. Изминаха единзедесет години от национализацията на завода през 1948 г., а колко много е променен животът тук. Много се направи за човека, за работника. При чешките капиталисти не може и да се говори, че е имало грижа за здравето на работниците, защото за целия завод имаше само един фелдшер. А сега в образователна здравна служба се дава безплатна медицинска помощ от двама лекари, един зъболекар, трима фелдшери и една сестра. За работниците

ствата на живущите в завода. Към Дома на културата за децата на работниците е открита Детска музикална школа. В нея се учат 32 деца.

Често пред работниците се изнасят концерти от художествения колектив, който се състои от вокална група, естрадна група, духов и естраден оркестър, театрална трупа и танцов състав.

Много се радват работниците и служителите от завода на комплекса-красавец — физкультурния стадион — разположен сред 200 декаров парк. Той има футболно, волейболно и баскетболно игрище, басейн, физкультурен дом с два салона и писти за лека атлетика, въобще всички необходими условия за разгръщане на масов спорт.

От казните и изкопани пътища в завода няма помени. Сега ще видите само асфалтирани пътеки и павирни главни пътища.

С успешното изпълнение на третата петилетка в завода ще бъдат построени нови общежития, жилищен блок в града, почивна станция край Лясковец и ще се направят още много битови подобрения.

Д. МОЛЛОВ
секретар на заводския партийен комитет

Тежко беше за нас в миналото

Тежко беше положението на работниците от завода в миналото. Чешките капиталисти се държаха като колонизатори. На всяка крачка бяхме обиждани, като ни наричаха „български свине“, „волве без рога“, „питомни свине“ и пр. Работехме по 10—12 часа на денонощие, а понякога и повече. Затова и ние ги ненавиждахме. Най-силно изразихме нашата ненавист във въоръжената стачка в завода през 1919 г., която бе организирана под ръководството на Партията и ръководена лично от Хараламби Стоянов.

Организиран в Общия работнически синдикателен съюз под ръководството на Партията на тесните социалисти, ние водехме борба за подобряване на материалното ни положение.

Затова работниците от завода посрещнахме национализацията с голяма радост. Започнахме да работим с ентузиазъм. Никой от нас не се стремил при чешките капиталисти да прави подобрения на канализацията на машините, а напротив, стремяхме се по всякакъв начин да уверждаме на производството. Обаче след национализацията само в ремонтните работилници израснаха такива рационализатори, като орденосенца Марин Джинов, Владислав Сайферт, Кирил Манолов, Иван Цонков и други.

Всички работим с ентузиазъм, защото вече не се трудим за чорбаджии, а лично за нас. А по този начин ние се отплащаме и за големите грижи, които полагаат Партията и управлението на завода за нас. Когато сме работили в такава просторна, светла и хигиенична работилница, каквато стана с преустройството през миналата година! Във всички отдели вече е поставен блоковият паркет. През това лято ще бъде поставено и парно отопление. Просто е удоволствие сега човек да работи.

Н. БЪЧВАРОВ
пом. ръководител на ремонтните работилници при завода

КАНДИДАТИ НА НАРОДА

ЗАСЛУЖЕНО ДОВЕРИЕ

Сложна, преминала през най-трудни перипетии на живота и бобите на Партията е нейната биография.

Животът на малката момиче от с. Оча минава започва с напрегната драматична борба за съществуване. Веселина Лазарова остава още на едногодишна възраст без майчински грижи, а след две години умира и бащата. Още четири-ма братя и две сестри остават сираци. Веселина е най-малката.

По-нататък човек лесно може да си представи тяжката

свобда. Чиракуване при селските богаташи, поемане пътя към хищнически капиталистически град за изкарване на хляба.

— Малка бях. Дори едва помня, когато отидох да бия децата на селския богатши — с тѣги си спомня Веселина.

Служувала в не една селска чорбаджийска къща, един ден през 1934 година, заедно със свои другарки, Веселина поема пътя към града.

Както много други, дошли във фабриката, подпомагана от гледи и мизерията, са намирали правилния път на революционната борба, така и Веселина съзнателно се включва в тези редове. От 1938 г. тя е членка на борческия РМС.

После следват уволненията, преместванията от една фабрика в друга, гоненията и преследванията на подцията, заради участие в стачките. Но всичко това укрепвало революционния дух на младата работническа душа. И ето, че най-после един октомврийски ден на 1942 година след разкриването и арестуването на някои други тя поема трудовия, но славен партизански път.

В партизанския отряд тя получи своето име — Милка.

Там влезе и в редовете на БКП. Милка премина огъня на партизанската борба, взема участие като доброволка на фронта, беше бригадирка на два социалистически строежа. А сега работи в Градския комитет на Партията в Свищов. Така си я знаят в целия град — Милка. Това име е общо и на млади и на стари, защото то е преминало през огъня на борбата, против фашизма, бори се и днес за изграждането на социализма и комунизма.

Заради нейната скромност и преданост към Партията и народа, гласоподавателите от 107 избирателен район в Свищов я издигаха за окръжен съветник. И на 5 април всички до един дадат за нея своя глас, защото знаят, че тя достойно ще защити техните интереси.

Ив. КУЛИНСКИ

Народната учителка

Приятно става на човек, когато влиза в двора на основното училище в село Илаков рът. Не може да не му направи впечатление превърнатият в цветна градина двор на училището подреден от добър стопанин. А влезли ли вътре в училището, наистина ще останете възхитени от чистотата, реда и уреждането. На вратата ще те посрещне дружелюбно директорката на училището другарката Мария Цончева Михайлова.

Другарката Михайлова, която всички обичат да я наричат в селото, е родена в град Елена в бедно занаятчишко семейство. Под нейно ръководство началното училище в село Илаков рът бе грижливо подредено и в двата републикански прегледа получи грамота от Централната комисия по провеждане на първия и втория републикански преглед в учебно-възпитателните заведения, като първенец училище по описание и обогатяване на социалистическия мисъл. За общата и работна като народна учителка и общественичка ор. Михайлова е награждена от Президиума на Народното събрание с медал „За трудово отличие“ и награждена от Националния съвет на Отечествения фронт с грамота и значка за отлична работна като секретар на селския комитет на Отечествения фронт.

Другарката Михайлова е член на БЗНС и е добра общественичка и активистка на Отечествения фронт. Тя минавала такива трудови или други инициативи без ор. Михайлова да е там, затова тя е с пълна доверие на трудолюбивите си и те достойно въздигнаха нейната кандидатура за съветник в окръжния народен съвет в 31-ви избирателен район и всички до един утре ще гласуват сто на сто за нея, защото ясно съзнават, че тя най-добре ще ги представлява в новия Окръжен народен съвет в Търново.

Г. Т. НЕДКОВ

Нейният път

Дешка Шиварова е родена в китното старопланинско село Престой, не далече от красивото курортно градоце Грявна, в семейството на строителен работник. Поради лошите условия на труда баща

и рано заболява и Дешка трябва да работи на чуждо кави заедно с братя си и сестрите си, за да помага в издържането на голямото семейство. Полекалка работа не беше лека, но Дешка не се оплакваше. Сетне стана фабрична работничка в Грявна, което се включи в самодейния театър.

В 1939 година Дешка се омъжва за ръководителя на самодейния театър Николай Шиваров. Продължава да работи непрекъснато и във фабриката, и на сцената.

В 1946 година Народната власт подкрепи самодейците, отпусна средства. Пътят на хората, решени да служат на изкуството, беше открит. От тази година и в настоящия момент Дешка Шиварова е актриса първо на сцената на Тревненския театър, а после на Търновския.

С вродената си скромност, трудолюбие и дисциплинираност, тя дава пример на образцов служител. Като актриса тя най-добросъвестно работи над образите си.

Образът на Ана от „Семейство“ на М. Симова, на Баба Дена от „Честта на нагона“ на К. Зидаров, на Вера Александровна от „Сама“ на Аловши, Екатерина Лагутина от „Майка на своите деца“ на Агофенов и сега Чупна Яна от едноименната драматична поема на С. Красински много ще забавят зрителите на Търново и Търновския окръг.

Шиварова заслужава любовта и доверието на кварталците от 34 отечественофронтска организация при кв. „Блазиево“ — 2 където живее вече години наред, които едновременно избиха кандидатурата ѝ за съветничка в Градския народен съвет.

Мария АВДЖИЕВА

БАЙ АСЕН

Асен, средният, е най-активен Още млад, след Първата световна война, в която участвувал, влиза в редовете на Комунистическата партия. Испитан на гърба си ужасите на войната, оттогава до 9 септември 1944 година дейно се включва легално и нелегално в политическите борби.

Той е начело на акцията за събиране помощи за гладуващите в Светския съюз, след победата на Октомврийската социалистическа революция. Касиер на училищното настоятелство, съветник в общинския съвет, председател на читалищното ръководство, в ръководството на селската кооперация, редовен посетител на вечерно.

МЛАДАТА КИЛИМАРКА ДОРА ВАСИЛЕВА

Трудовите хора от 9-и избирателен район в Елена с радост и единодушно издигнаха кандидатурата за народен съветник в Градския народен съвет на сжкарката М. Дора Атанасова. Въпреки че е едва 21 годишна, всички имат вяра в Дора.

След завършване на гимназията си образование, Дора постъпва на работи в околийския промкомбинат, в цеха за персийски килими. Тя бързо усвои килимартството. За благия си характер и добрите й обноси другарките ѝ я избират за секретар на комсомолското дружество на цеха. Сега изпълнява и преизпълнява нормата си и усвоява от нея опит тя преова с желание на новите работнички. В квартала тя е за пример със своето добро държание и уважение към всички. За тия ѝ добри качества избирателите от района с радост и желание в неделя ще гласуват за нея.

Кирило Василев

Дешка Шиварова в пиесата „За честта на нагона“.

ЗВЕНОВОДКАТА КАКА МАРА

— Ние в нашето звено не сме се побърмвали при обработването на лозята и добро гледане сме добивали. Ще видим тази година

Доволен сме, — продължи Кака Димитра, — че Народната власт създаде словие добрите хора да бъдат избирани за управници. В неделя с радост ще гласуваме за нашата звеноводка. Ще имаме светник в Градския съвет — Лисковец.

И действително кооператорите от първа лозярна бригада в с. Добри оля посочиха звеноводката Мария Димова Бойчева за светник в ГНС. Кака Мара с

добрата си работа като звеноводка от дълги години спечели хората от звеното си и с право е уважавана от цялото село.

Хората от звеното на Кака Мара всяка вечер знаят какво са изработили през деня и какво възнаграждение ще получат за положената им работа. Трудовите книжки навреме се попълват, справките се правят много бързо. Тя намира време да подреди добре домакинството и личното си стопанство, че работата в звеното да върви добре.

Петър Радев

Под ръководството на Д. Минкова и Т. Армянова весело прекарват времето си децата на много работници и служители от завода

Снимка: Ив. Вачев

Най-свежите цветя

Сред буйно израслите бори, алпийският стил на оригиналната постройка придава на този красив кът своеобразен, тиролски вид. А господстващият покой още повече засилва у вас неизживяното чувство на щастлив пътешественик и измамно отпраща мисълта по далечни места. Всъщност ние сме пред детската градина в Държавни захарни заводи, е създадена от Народната власт през 1950 година.

Димитрина Минкова и Жана Армянова са пълни господарки в това детско царство. При толкова привлекателни играчки, при разкошните кукли, при забавните мечови да накараш палавите ръце да застанат

мирно и да подчинят вниманието на тридесет 4—5 годишни деца с някоя почтителна приказка или достъпна песен, значи наистина да умееш да се държиш с децата.

Но друго е по-интересно.

Децата бяха станали от сън. Няколко минути след това белите покривки отново светнаха, грижливо изплати. Възпитателните вече бяха заели места край бързоустройната чешма. Само Петьо Ставев остана. Задъхан, той помагаше на Малинка при обличането. После застъпи дежурен по столова. У децата трябва да се създава любов към труда и това вече не е само стремеж на възпитателския ко-

лектив.

Ето змното белъ на куклите може да бъде изпрано и от персонала. Това право обаче ревниво се пазят за Наташка Матеева. Отнемте ли ѝ се, тя ще бъде огорчена. И всички геи малчугани вече имат избрани професии, които с увлечение „упражняват“ в комфортно обзаведената занималня. Разбира се, свободните игри също не са ограничени.

А родителите са имали възможност да работят свободни от грижата за децата си и знаят кому и как да благодарят за това.

Д. ПАНАЙОТОВ

ОКРЪЖНИЯТ НИ ГРАД ТЪРНОВО

(Продължение от 1 стр.)

ли на шивашката и обуварската ТПК работят в нова сграда. Подобрени са чувствително и автомобилното обслужване. Шест големи и една малка рейсова коли обслужват града и свързват окръжния център с околните села, извън държавните междуградски и междуселски автомобилни линии.

Търново е важен културен център. Понастоящем в града има 3 средни общообразователни, едно средно педагогическо, 4 основни и 2 начални училища, медицински, икономически и строителен техникум, промишлено училище по текстил, школа по сградостроителство — с общ брой на учениците се 7,190.

Грижата на Народната власт за най-малките граждани е отразена и в откритите 7 цехови и 5 полудневни детски градини и 2 детски ясли. За децата на трудещите се са организирани музикална и балетна школи. Културните нужди на населението се задоволяват от редица учреждения. В града има народен театър, самодейна оперета и редица самодейни колективи.

Гордост за Търново са окръжният музей и окръжната библиотека, които се помещават в нова, монументална сграда, по-

строена в национален стил. Предстои превръщането на стария турски затвор, в който са били затваряни Васил Левски, Бачо Киро и много други революционери, а по-късно и борци против фашизма, в затвор-музей.

Окръжният музей и паметниците на културата в Търново се посещават от хиляди наши и чужди екскурзанти, чийто брой ежегодно нараства. През 1953 година градът е посетен от около 60,000 екскурзанти, а през 1958 година от 305,000.

Буржоазната власт в миналото не полагаше почти никакви грижи за запазване на историческите паметници в Търново. За тяхното заздравяване и запазване през 1920 година са били отпуснати, например, само 58 лева. Едва след 9 септември 1944 година този въпрос намери правилно разрешение и всяка година се отпускат над 200,000 лева за заздравяване на историческите паметници.

Приетото на 27. XII. 1955 година Постановление на Министерския съвет за превръщане на старинната част от Търново в музей резерват, държ излез на грижите на Народната власт за опазване на нашето богато културно наследство. До края на третата петилетка за съответството в старата част на града по линията на възстановяването ще се изразходват над 2 милиона лева.

В годините на Народната власт в Търново се извърши и огромно жилищно строителство. Докато през 1939 година в Търново са били построени 48 частни жилищни постройки, то само през 1958 г. са построени 152 жилищни постройки от отделни трудещи, а са общо от 9. IX. 1944 г. досега — около 700. Голям размах получили и обществено-строителство. Бяха построени 12 жилищни блокове, пощенска палата и кооперативен комплекс, бани и други. Само през последните четири години от Българската инвестиционна банка е отпуснат дългосрочен банков кредит за индивидуално, групово и кооперативно жилищно строителство в размер на повече от 8,400,000 лева. В строен са 11 жилищни блока и кооперации.

Само след няколко години Търново ще стане истински социалистически град — музей, който ще посрещне хиляди наши и чужди туристи и гости. На завършване е хотел „Балкантурист“. Бъдещата почивна станция край Арбанаси, историческите хълмове „Царевец“, „Трапезица“ и „Св. гора“, които ще бъдат превърнати в прекрасни паркове, новият театър, всички това ще допълнят и подобри бита и културния живот на Търново. Богдан СУЛТОВ

Всички работим с ентузиазъм, защото вече не се трудим за чорбаджии, а лично за нас. А по този начин ние се отплащаме и за големите грижи, които полагаат Партията и управлението на завода за нас. Когато сме работили в такава просторна, светла и хигиенична работилница, каквато стана с преустройството през миналата година! Във всички отдели вече е поставен блоковият паркет. През това лято ще бъде поставено и парно отопление. Просто е удоволствие сега човек да работи.

Н. БЪЧВАРОВ
пом. ръководител на ремонтните работилници при завода

Отдалеко достига народна песен: „Три реки, три реки в една река се сляха, три моми, три моми една песен запяха...“

Отидох при кооператорките. — Петре, кажи нещо ново! Ти знаеш новините, ходиш сред кооператорите, четеш вестници.

Заговорих: „В чест на предстоящите избори така да се трудим, че в срок и при добро качество да изпълим поставените ни задачи.“ Кооператорката, която пееше, прекъсна песента и всички се улякоха в нашия разговор.

Гетерогенна така Димитра подкача:

Писма на читателите до вестник БОРБА

За какво ще гласуват утре

До 9 септември 1944 година в гр. Свищов и близката Свищовска околина борбата с туберкулозата беше занемарена.

Още през 1946 г. Народната власт откри в Свищов противотуберкулозен диспансер. Борбата с туберкулозата се постави на добри начала. Започна издирването на всички болни и привличането им на диспансерно наблюдение и лечение. Водеше се борба за ранното им откриване. Осигурено бе стационарно и домашно лечение, като се отпускат безплатни лекарства: паст, ремифон, стрептомицин и други, заплащат се пътнически разходи на болните при настаняване на лечение в други лечебни заведения, при изпращането им за консулт в специализираните лечебни институти и пр. Големи грижи се ползват за здравната просвета сред населението.

Благодарение на тези грижи заболяемостта през 1958 г. в сравнение с 1948 г. намалала два пъти, а смъртността — повече от четири пъти.

За тия големи грижи на Народната власт трудещите се от Свищовския район на 5 април тази година до един ще гласуват за кандидатите на Отечествения фронт.

Борислав Цанев

Илаков рът някога и сега

Гонени от немотията и несикурността в утрешния ден илаковъртчане в миналото бяха принудени да странствуват по гурбет, като градинари и зидари. Жените оставаша сами на село, убити и изтощени от непосилния полски труд и отглеждането на децата. В селото нямаше нито една обществена сграда. Колко горчиви нощи са изкарвали самодивите! Тогавашното читалище се помещаваше в частни кафенета с непригодна сграда и малко столчета, а с голямо посещение и интерес.

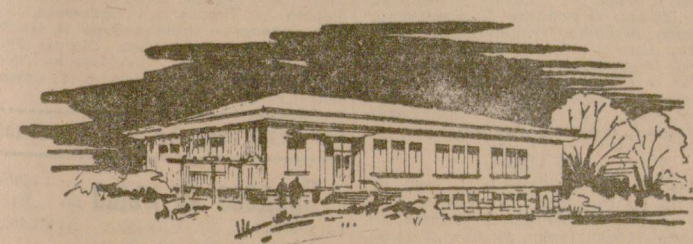
В селото имаше участкова здравна служба, обслужвана само от един фелдшер, който много не се интересуваше от здравето на хората. За родилна помощ и дума не можеше да става. А ако някой се наложеше да пътува до Елена, трябваше да върви пеш повече от 10 километра.

Друго е сега нашето балканско село. Пъвечето от мъжете работят в горските промишлени стопанства в Костел, Буиновици, Бяла паланка и Твърдица. Всяка събота с рейсови коли си идват и в понеделник отново са на обектите.

Когато се влиза от южната страна на селото ярко изпъкна красивата триетажна сграда на здравния дом. Близо до нея се издига хубаво и хигиенично училище, където спокойно се учат най-малките граждани. Към средата на селото се намира новопостроеният дом на културата с хубав и просторен салон.

Поглед в близкото бъдеще

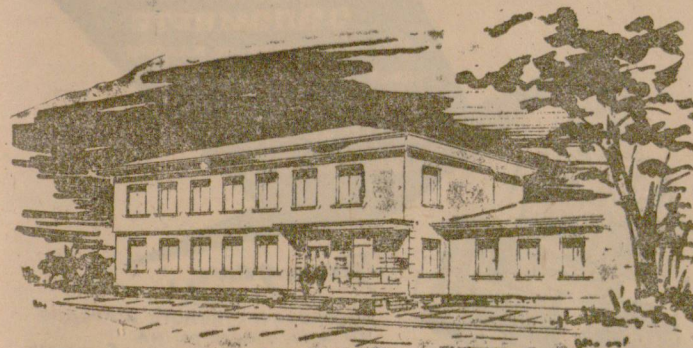
НОВО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ

Преди няколко дни започнаха изколните работи за новото основно училище в с. Горски Долен Тръмбеш. Училището е едноетажна сграда с 4 класни стаи, стаи за учителите, прислугата и помещава помощния за работилница, столова с малка кухня, а така също и складове за гориво.

Училищната сграда е с добро изложение, като дворот се организира в няколко площадки, наложени се от терена. Проектирано е обширно поле, физкультурна площадка и малък парк за почивка на учениците през свободните часове.

ОБЩЕЖИТИЕ ЗА УЧЕНИЦИ

През настоящата година населението от района на училището в с. Чокади ще получи ценна помощ — ученическо общежитие. Идейният проект е изготвен от окръжната проектантска организация — Търново. Сградата е обща и се осигурява условие

за почивка, занятия и храна на 70 деца. В добре обзаведена кухня ще се приготвява храна за 120 деца, като храненето на децата ще става в столова, изградена като отделна пристройка към сградата. Строителството ще се извърши със средства по самооблагането.

Днес на тази страница читатели с радост и възторг разказват за прекрасните дела на Народната власт. В името на още по-щастливия и по-хубав живот за пълното тържество на социализма и мира, трудещите се утре ще гласуват за кандидатите на Отечествения фронт.

Нашето село ще стане по-хубаво

Културният облик на нашето село Кесарево се изменя всеки ден. Стоити нови къщи, електрически лампи по улиците, чешми в домовете, високоволтови линии всеки ден осведомяват трудещите се за успехите на нашата Родина, за събитията по света. В откритата участкова болница получават здравна помощ жителите на Кесаревската община. Добре уредени магазини задоволяват нуждите на населението с разнообразни стоки.

С доброволен труд в центъра на селото израсна хубава градина с фонтан и малък ба-

сен, в който плуват разноцветни рибки. Само преди няколко дни от двете страни на централния асфалтиран път София — Варна бяха премахнати единичните стари дървета — на тяхното място се появиха стотици декоративни дървета. През настоящата година селяните рещиха да асфалтират централния площад и някои улици, ще бъде ремонтирано и шосето за гара Кесарево.

Правейки равностметка на собствените си успехи през годините на Народната власт, кесаревските кооператори от оесди-

неното ТКЗС, което носи името на загиналия борец срещу фашизма Петър Топалов (Шмид) работят за сръчно изпълнение на стопанските задачи. Така те ще си явят единни пред изборните урни и ще гласуват за кандидатите на Отечествения фронт за изпълнение на петилетката в съкратени срокове.

Г. Д. Топалов

Сега отново виждам

Едва ли има за човека по-голямо богатство от това да вижда, да се радва на светлината и на свежестта на пробуждащата се пролет. Но след едно тежко ослепяване от грип през тази зима аз бях лишен от зрение с единото око. Не виждах нищо. И това ми пречеше да продължа любимата си професия като шофьор при окръжното ППТ управление.

Бях загубил вяра, че ще прогледам отново. Това ме накара

Нежни грижи за нашите деца

Ходили ли сте в дом „Димна Димитрова“ в гр. Търново? Ако не сте, идете и вижте! Този дом е за деца без родители, за деца, които имат само майка или само баща — деца, на които липсват пълни родителски грижи и условията за живот в семейството са тежки. В този дом обаче те са щастливи. Създадени им са прекрасни условия за живот: храна, облекло, възпитание. Тук възпитателите трябва да изпълняват майчинските грижи.

Не може да не се възхища човек като влезе в дома. Хубаво подреден двор с цветна градина. А в коридора на сградата ще видите голям портрет с лика на патрона на дома Димка Димитрова, дала живота си за щастие на нашите деца. Ценяемите те хубаво нареден кът, чистите пердета, покрития, кувертюри, всичко изработено от възпитателките и добре подредено.

Монем да се радваме, че директор на дома е др. Иордан Иорданов човек който проявява родителски чувства. Той се грижи за децата като истински баща. Следи за успеха на всяко дете, за неговото държание. Когато нещо свърнат, винаги ги при себе си, съветва ги, говори им бащински.

Аз лично изказвам благодарност за съветите и грижите на др. Иордан Иорданов към моята дъщеря. Нека всички родители се радваме и благодарим на днешната власт, на Партията и Правителството, които създават такива условия, харчат толкова много средства за нашите деца. И няма уверено на 5 април до един да се явим пред изборните урни и с радост дадем своя глас за кандидатите на Отечествения фронт!

Тодорка Ст. СРЕБРЕВА
работничка във ф-ка „Буя“, Габрово

Песен за червената бюлетина

Сезумена в ръце чалцини като малка плаха птичка тя бе скрита от куршума, за да можем

с глас възторжен днес да кажем своята дума: да роди плод всяко зрънце, да огрява мирно слънце, да свири радостна Родина! Всеки взрив да занемае, за да можем и трайно да превърнем във градина!

Симеон ЦОНЕВ

БЛАГОДАРНОСТ ОТ СЪРЦЕ

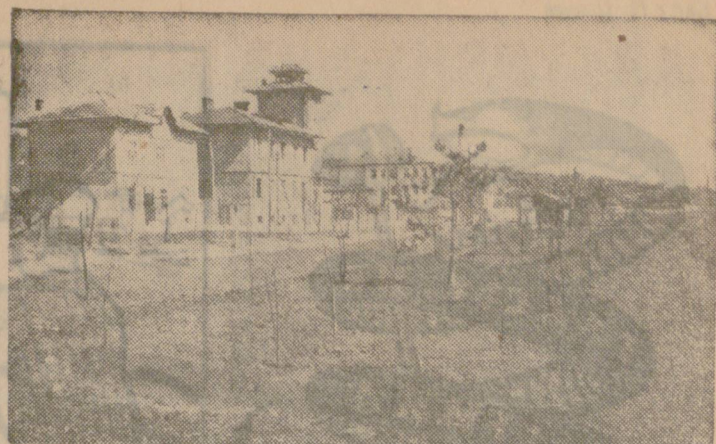
Зимна нощ. Студът е сковал земята. Всички хора са в къщи на топло.

Само един човек, един прекрасен, винаги бодр лекар не спи. Той е винаги там, където с доверие и надежда го чакат.

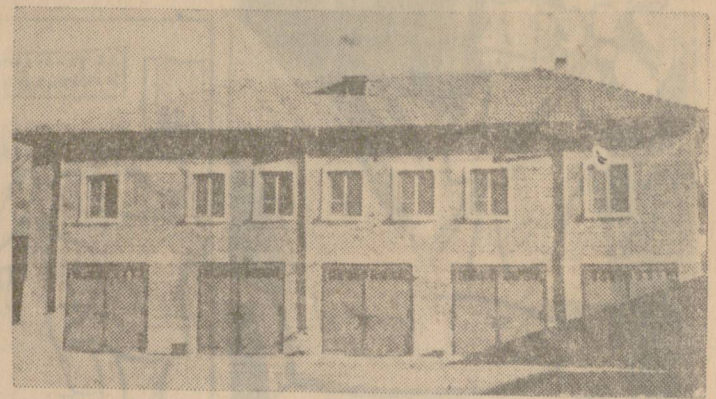
За др. Вацев — участъков лекар в с. Долна Оряховица всеки говори с възторг и признателност. Благодарение на неговите съвети, неговата готовност във всяко време на денонощното да помогне, бе спасено от грип в тежка форма детето ми Мишо Ангелов Сакуларева на 5 години.

От сърце горещо благодаря на нашата скъпа БКП, която възпита такива предани и близки до сърцето на народа лекари, като Вацев. Цялото мое семейство му е признателно и много благодарно.

Р. Сакуларева

Хубав парк са си направили трудещите се от село Хаджиомирово в центъра на селото. След упорития и весел труд тук ще прекарат време на отдих и почивка.

Нов кооперативен дом в с. Хаджиомирово. Снимка: М. Николов

ПРЕДИЗБОРНО

Читателю, обичаш ли децата — безгрижните и палави деца? Нали след нас те идват на земята и носят кръв от нашите сърца?

Нали за тях ний правим дни нощите, нали за тях до сетен дъх творим? Нали за тях са мислите, мечтите; добър живот за тях да построим?

Да бъдат силни, гиздави децата, от хайката си кой не е делил? И кой баща — нападнат ли страната — за тях с врага не би се хрибри бил?

Ала трудът ни трябва да е мирен, че няма следък залък при война. За нашите деца възход оеспирен пожелаем ний на вечни времена!

И пак за тях, за нашите деца, за благодот, другарю, на света, при изборите с честната десница подай плик — гласувай за мира!

Иордан ПЕТРОВ

ЧУДЕН КЪТ

Проходът на Републиката — „Ханбоз“ от ден на ден получава все по-нов облик. Претърпя се в чуден кът. С прокарването на шосето изчезнаха старите черни пътища, по които, за да преминеш от Северна до Южна България, бяха необходими няколко дни. А днес, при Народната власт с автобуса от Търново до Нова Загора пътят може за един ден да пропътува разстоянието между двата града и да се върне обратно. А пътуването през про-

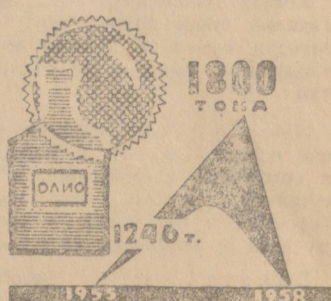
хода е истинска наслада. Опокръжените и стръмни склонове сега са обрасли с хубави млади борови гори, които заедно с вековните букаши придават чудна гледка.

За преобразяването на този край на родния окръг голям дял има и населението от Райковския общински народен съвет. За последните няколко години жителите на съвета осъществиха голям брой залесителни мероприятия. Със своя труд те превърнаха стотици декари наклонени терени във вече ярко очертаваща се хубава борова гора. И в тези предизборни дни райковчани продължават работата за залесяването. В чест на изборите те рещиха да дадат по един ден безплатен труд за подготовка на нови площи за пролетно залесяване. Само на 29 март 203 мъже, жени, момича и девойки работиха доорено за два обекта и извършиха работа за около 4,000 лева.

Както в труда, така единични и сплотени хората от различните разпръснати балкански махали ще се съберат в утрото на 5 април и още до обед ще се явят до един пред изборните урни и ще дадат гласа си за кандидатите на Отечествения фронт, за разкуооаяването на родния си край, за разцвета на скупата ни Татковина.

А. Гвоздев

Цифрите говорят

Преджобите на олио значително са нараснали.

Стоян Ж. Киров

Пролетен карнавал

Денят е слънчев и топъл, в 10.30 часа на м. „Картала“ прозвучава бодрото: „Винаги го-тов!“ Пионерите от дружина „Ганка Рашева“ Търново отговарят на поздравя на др. директор. Миг след това музикантите от шумния оркестър за свирват кой както може. От гората излизат Горският дух — облечен в зелени дрехи, обити с листа, брада от мъх, с корона, в която са вплетени борови клончета и Пролетта — палата в бяло. В дългите не коси лъчи скреж, хубава дясно-дясно краси главата й. Те при-ветствуват пионерите. Край

тях минава карнавалното шествие. Редят се гъбки, червената шапчица, детелинка, шурче, зайки, пеперуди, цветя и др. Две пионерки представят петилетката за три години. Идват пош-та, негри, китайци, руския и казак и много други.

Пионерка съобщава програмата за деня.

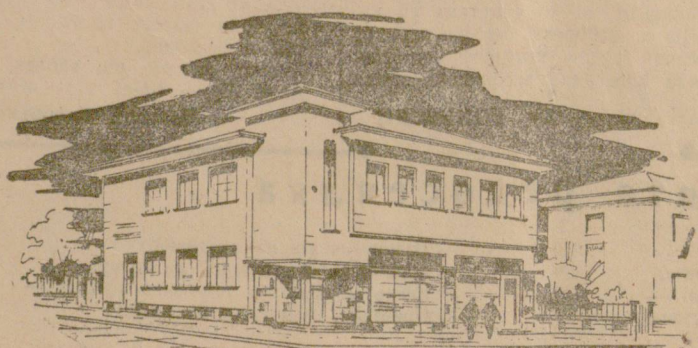
Мачът между тимовите „Заешко ухо“ и „Лисичка опашка“ завършва с резултат 1:0. В салона за чужди езичи всеки може да научи от две есарики как се казва на руски, френски и немски език мир, мама, радост, След обед пред хубаво украсе-

ната „сцена“ застават всички пионери и ученици. Ето предестиниците на пролетта играят своя балет, събуждени от слънцето: песни, стихотворения, други балети, народни хора, ръченици, народни песни от отивовата група, хумор и сатира, интермедията „Читатели“. Накрая пионерите поздравяват с песни Партията и Родната, за щастливото детство, което им създадох.

Иванка Кожухарова

в „БОРБА“

Стр. 3 бр. 41 от 4 IV. 1959 г.

Административна сграда Селсвѣт-поща-амбулатория в с. Дъсково. Скици: арх. Сапунджиев

... Българските селяни обедяха. ...

... В деня на изборите навсякъде избухнаха народни вълнения. ...

... Поможението на работниците стана тежко. ...

СЕДМИЧЕН ПРЕГЛЕД

Почна фестивалното надбяване, засили се предизборното нагряване. Дъжд полята навкваси, нагледната агитация разкваси, но вярата и радостта засили — даде нови сили. Въпреки усилията на ръководителите закъсали, тримесечието изръцете им се изсуши и им остави куп хули. Как ще се явят утре пред урните посрамени, като им тежат плановете изоставени? А ако за Първи май не се стегнат, още един срам пък и ... друго не ще избегнат. За селското стопанство бяха обявени куп награди — за стари и за млади. За ония, що скочат най-далече, път се предвижда надалече.

В Тибет отвлякоха Далай-Лама, но някой от империалистите, а и Чан Кай-ши с пръст в устата остана. В Лхаса Китайската армия довтаса и бандитите сколаса.

Във Вашингтон се сбиха на Запада дипломатите — най-устатите. Ще си оправят кривичите и гърбиците и на НАТО ще стаят спичите. Искат на 11 май да се знае кой с колко кир ще се яви на дипломатическия турнир.

Като стана дума за НАТО, на което, както казват шопите, му е голям инато, нека му отосележим днес в десетилетката, че му излезе крика сметката.

Американските военни — Маклейри, Бърк и други — само заплашват, но нали затай им плащат?

Какви са тия шарени гайди писнали? Защо са тия пъстри китки виснали? Охо-о! От сега народът за утрешния избор се стига в ранни зори пред урните хорото да разтия. Всеки от гордост се надува, защото знае за какво ще гласува: да съкратим петилетката и да объркаме на империалистите сметката, да има мир и разцвет навред.

Всяко зло за добро

Имат си хората в село Руса-ля кино „Култура“. Това им е известно, но защо пък кабината за апарата нямат — това вече им е неизвестно.

И понеже апаратът е на открито или в най-благоприятния случай зад завеса, салонът не е лишен от обилно осветление през време на проекцията, а публиката — от възможността да изпита издръжливостта на очите си.

А от непрекъснатия аккомпанимент на зупи, наподобяващи чакърк, зрителът пък има тая здравна придобивка, че получава закалка на нервите си.

Трето преимущество, но вече не от здравен, а чисто културен характер — на кинооператора е подигнурено съвременно събеседване и обсъждане на филма с посетителите по места.

Тий че всяко зло за добро. Само че изпълнението на плана не го бива. Но за това има Скръжна кинематика в Търново, я!

Г. Дренски

СТЕФА ТОМЕВА

СЪРДИТ

Шаро, остави ме, стига ме закача, че от теб ми иде дане да заплача.

Вчера си играех, ти нали ме гони. А защо си скъсал моите панталони?

Тези панталонки — новички ми бяха. Ти ги скъса, Шаро, ядох аз пердаха.

ЗАБРАВАНКО

Прагът го за гас — днес се оцет.

Прагът го за мас — купил сладък мед.

Палтото си где оставил — забравил.

Вчера що е ял и правил — пак забравил.

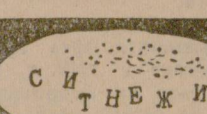
От училище се връща запъхтан и разкопчан. Още щом пристъпи в къщи, обикалят наш Иван.

Дядо, баба, таiko, мама. — Е, домашни и уроци?

— Няма, няма.

Па току ще ревне с глас: — Оле пак забравих аз!

Не забравя виж, играта, само тя му е в главата.

ТЕ СА В ИЗКЛЮЧЕНИЯТА

Незнам по роднинска жила ли са го уредили, по линията на спестовността ли са го отчели, но за срам на бившия народен съвет в с. Шилковци и за добър урок на председателя, техен служител издал официално фалшиво удостоверение (скроено неофициално), което Пенчо Иванов Пенчев от същото село представил на Окръжко птно управление Търново в уверение на това, че синът му Иван Пенчев Иванов е роден на 16. IX. 1942, вместо на 16. IX. 1941 г.

Ръководен от признава за икономин, но съществено ръководен и от други не-

двама, въпросният служител си е сипал изгледа труда да се рови из регистрите и спестявайки истината, спестява цяла година, а бащата пък си присвоил незаконно семейни добавки за две деца в продължение на една година.

Хубава рецепта за семейни добавки — лесна, икономична и практична, само че трайността не е гарантирана. Който я прилага, дълго ще се ургва на семейни добавки!

Ст. Игнатова

(По дописка на читател)

Двама приятели — кооператори седнаха да се почерпят в складарницата в с. Д. Оряховица.

Иззасладиха си устата, та като развяха едлин сладки-сладки приказки, не ти е работа. От

околните маси изпружиха враждата си. Кооператори, тове и другите кооператори, Между тях бях и аз. Пък аз, както знаете, с едного комай не нещо не чувам. Каквото чух, записах го. Моля, четете, ако обичате!

Първият рече на втория: — Ти знаеш ли бе, има сякаш хора по света. Ти му рече едно — той върши друго. Да вземем, например, каруцаря Йордан Михайлов. Зачера го пратили в местността „Попово блато“ и му рекли: „Ще направим хубаво „сечене“ на гората. Ама да не я орезилш! Чу ли? Хем хубаво! Отишъл нашийт синковец и ... паталюта. ... От де му око види — скастрил дърветата. Сега да те е срам да минеш тядва. То не е за приказване. Ами да не управителният съвет нищо да не чуе, че току виж накаади човечеца. ...

Точно на това място вторият прекъсна първия: — Охо! И аз нещо таквотина знам. Я слушай, слушай де, Ама наклон уху, че другите да не ни чуят, че току се научил съвещавът Марин Николов и после не мога излез на глава с него. Ще кресне: „За мен си шушукал, бива ли такова нещо“, и ей че сме си развалили приятелството. Та думата ми беше за Марин Николов, Па-

— Ама, господин началник, от сухиндолската станция седдем ми ги дадоха — отговори смутено Бушето.

— Простак! Брой сам! — и тикна писмата в ръцете му. — Пак си спирал да спиш в „Мерчан дол“.

— Не съм, господин началник! Спал си, знам те аз! Нали миналото лято заспа и не видя как магарето ти изяде половината писма.

— Ама, господин началник... — Никакво ама — го прекъсна началникът, като тропнаше нервно с крак ту отпреде му, ту зад него.

Бушето стоеше като гръмнат с писмата в ръка и потнал в пот, усещаше как ризата залепва на гърба му.

Във групата се увеличаваше, негодуванието растеше. Селяните, доловили нещо от думите на началника, разбраха, че става въпрос за писмото и завакаха: „Искаме да видим писмото!“

Началникът за трети път се показа на прозореца, но като видя колко народ се е насобрал започна по-меката:

— Чакайте, бе хора! Вярно, че писмото е пратено, но в лощата го няма. Бушето е спирало по пътя да спи, магарето арнално писмото от дисагите и го изяло.

Народът се развълнува още повече. Началникът се дръпна от прозореца, а магарето безучастно в събитията, които се развиваха около него, кротко си дъвчеше къс от пожълтял вестник.

Под натиска на опозицията още на другия ден писмото излезе най-вече, но пък из цялото село се разнесе новината, че магарето на Бушето изяло изборите.

Това крамолнико магаре-началникът, което наистина си поигра с изборите, за разлика от всички други магарета, си спечели още една магарешка слава.

Хр. ГОНЕВСКИ

Засята редосеялка

Лимонтузу и лампени шицета недейте търси в нашите полета. На техните сечки вечна слава! — За притех само споменът остава!

Днес самоводчани ги надминават: редосеялки взеха да засяват. И от нещастната редосеялка очакват да им ражда нова, малка.

Валировачките пък неприбрани оставят за свърталище на врани. Какво да правим с тази ваша грешка? — Приятелю, вземете си бележка!

Невярващи, тръгнете къмто Ресен! — Край пътя ви е факта интересен! Редосеялката все там кротува. Дано уви! — дано не залутува!

Магарето ИЗЯДЕ ИЗБОРИТЕ

Навсякъде се носи славата на крамолническото магаре. Кой не е чувал, че те са най-едриите и най-породистите. Кой не знае, че по-практични домашни животни от тях няма; през лятото хрупчат бодил, а цяла зима дълчат клечки на дървеница. Някой за нищо ги не търси, освен за работа.

Всеки знае, че крамолническото магаре на времето изнасяше сто килограма млясо по сръмъния път от мърските караджийки до селото. Или пък, като преплиташе крака по рошковиото шосе, на един път занасяше до Севлиево за ученика: дюшек, юрган, черга, възглавница, а под тях козени дисаги, пълни с картофи, лук, боб, чушки, пръстени буркани с мармелад, мд от третица и още много неща, откъснати от гърло и сложени в повечко, защото се знаеше, че от всичко имаше дял и крамолната хазина.

Знае се и това, че крамолническо магаре засече ли на мест, ще трябва да се виргнат два чифта биволи, за да го издрпат на отсрещния бряг. А брм, не ли му конска муха, веднага се откърлява в пелетта на сред път.

Едно само не можеше никой да си помисли: че магарето на Бушето — както крамолничани наричаха тогавашния куриер — можеше да се намеси в политическите работи на селото и да изяде изборите, макар да се знаеше, че когато на крамолническото магаре им липсва магарешки бодил, ядат и вестници, и разни други книжа.

Но кога и как се случи това?

През времето на Лячев съговор в село Крамолнича загуби изборите за общински съветници, при все че властниците си послужиха с всички възможни фалшификации. А освен това най-богатият кръчмар в селото Петър Генов, който друг път продаваше виното наполовина с вода, сега беше обкръжваняла бива с чиста „Крамолническа гъзма“ да черпи избирателите само и само да гласуват за сговора.

Когато наближиха изборите, няколко нощи подред той не затвори кръчмата. Всички муфтанджии и лияници се тълчеха там.

Личко още след първата чаша псуваше навън и надясно и комунисти, и земеделци, а до сутринта оставаше без глас, без сили и без крака — жена му едва го завличаше до в къщи.

Баката, който безобидно и не знам по каква причина носеше този прикюр, тежеше над сто и двадесет килограма, изпиваше оканича вино на един дъх и с такава сила удрише по масата и пицките „Да живее сговор!“ — че пеленикът отскочи във въздуха и паднаше на ошкпи.

Някои от муфтанджии, които друг път не са виждали толкова вино, не можеха да издржат. Те излизаша навън, бъркаха с пръст в гърлата си и пак се връщаха. А Спасеовото, кендел-мендел с изсушени науща и соподиви мустаци от дътна вода се блъскаше от ду-

вар на дувар и се завършаше в къщи ни в туй, ни в онуй време.

Водачът на сговористите, най-големият селски туз Христо Яков пуна в ход всички свои пипала. Той не остави безучастни и полските пядари, и бикаря, и всеки, който ядеше хляб от държавната трапеза. Държеше ги както и строго. Изаже-не ли някой съмнение в победата на сговора, той му крисваше: „Такавз уста... да не казвам какво да ядат“.

Горекният, дребен и тлъп човек, който чувстваше силата си само в тридесетната кокарда на извивалата си и с размяната кокирка шапка, заплашваше, че който не гласува за сговора, няма да му даде да стъпи в гората.

За по-провяените комунисти и земеделци кметът беше се погизжил по-отрано. Той изпрати списък до околийския началник и един ден група конни стражари ги подбраха напреде си и право в мазето на Севлиево-ския полицейски участък.

През деня на изборите селото беше пълно с полиция. Те заплашваха и крехяха на комунисти и земеделци: „Ще видите власт, когато си видите вра-та“.

Ала нищо не помогна. Опозицията получи голямо болшинство.

Но дълго след това трябваше да се чака писмо, с което окръжният управител щеше да одобри или за втори път вече да касира изборите.

Началникът на пощенската станция — братов син на Христо Яков — постоянно звънеше на телефона, като искаше предварително да разбере изпратено ли е писмото и какво е неговото съдържание.

Един следобед той беше много неспокоен. Всяка минута излизаше от кабинета си, поглеждаше към сухиндолската път и пак се връщаше. По кесерия-ното му, синкавочервено лице се появили и жълти петна. Носът му сякаш се удължи и целият посяна. Не го съдържаша на едно място. Шураше се насам-натам, а когато стискаше зъби от яд, задната част на челостите му, като къртици надигаха тънката кожа на двете му страни.

Със сребърната си верижка той често издръпваше стар капаклия часовник, гледаше часа, мръщеше чело и мислеше: след петнадесет минути Бушето пристига, ще донесе потвърдително

писмо и край... властта ще трябва да се предава... не помогна и дупчето на бюлетините.

„Не“ — като че нещо го на-кара да викне сам на себе си. Птична ръце в джобове и първоначално от стена до стена.

Но вече не само той знаеше, че Бушето ще донесе многоваж-наваното писмо от Търново. Разузнаването на опозицията също беше се добрало до положителни сведения и външната група на млади хора чакаха пред пощата и отправяха погледите по посока, откъдето щеше да пристигне Бушето, ту към прозореца, зад стъклата на който се маркаше сухото и плоско лице на началника, напомнящо махалото на стенен часовник, което отмерваше минутите на един отживял свят.

По едно време той надникна през прозореца и закреша:

— Безделници, какво чакате? Няма ли работа за вас!

— Писмото чакаме... писмото за изборите — обади се някой от групата.

Но изглеждаше началникът не искаше да чуе отговор на думите си и тоз миг затвори прозореца, но с такава сила, че едно стъкло се откъчи и падна на калдъръма с остър шум, от който няколко кучета в махалата лавнаха, а пелите тревожно закръкаха.

Младите хора, не само че не си отиваха, но надойдоха и други.

По едно време, възседнал черното си магаре, Бушето се задале. Слънщето правеше лицето му още по-ръждиво и мазно. Изглежда беше не напълно здрав човек. Краката му безжизнено се люшката и едва не допиреха в земята. Ушите на магарето лежно се клатушкаха, а когато наближи станцията, то зачисти с тъпките си крака. Малки облачета прах се дигнаха и изчепнаха назал. Насъбрали се се отдалеча поглед от Бушето, докато пристигна до тях.

— Хайде бе, Буше, откога те чакаме — викана едни.

— Носиш ли писмо за изборите? — питаха други.

— Май че имаше нещо препоръчано от Търново — отговори бавно и равнодушно Бушето, като леко се наклони из една страна, стъпи с единия си крак на земята и слезе.

Никой не заловиха да вържат магарето в телеграфия, стъб, а други помагаша на Бушето да разтвори дисагите, в които се намършаше писмото. В тоз момент началникът като светкавица се спусна, грабна дисагите, метна ги през рамо и изфуча назал.

Всички разбраха, че той пра-ти това само зарад писмото и един смелчага се хвърли подире му, хвана задната дисага и и дръпна. Началникът се залюля, изви се и извика:

— Май че имаше нещо препоръчано от Търново — отговори бавно и равнодушно Бушето, като леко се наклони из една страна, стъпи с единия си крак на земята и слезе.

Никой не заловиха да вържат магарето в телеграфия, стъб, а други помагаша на Бушето да разтвори дисагите, в които се намършаше писмото. В тоз момент началникът като светкавица се спусна, грабна дисагите, метна ги през рамо и изфуча назал.

Всички разбраха, че той пра-ти това само зарад писмото и един смелчага се хвърли подире му, хвана задната дисага и и дръпна. Началникът се залюля, изви се и извика:

— Май че имаше нещо препоръчано от Търново — отговори бавно и равнодушно Бушето, като леко се наклони из една страна, стъпи с единия си крак на земята и слезе.

Никой не заловиха да вържат магарето в телеграфия, стъб, а други помагаша на Бушето да разтвори дисагите, в които се намършаше писмото. В тоз момент началникът като светкавица се спусна, грабна дисагите, метна ги през рамо и изфуча назал.

Всички разбраха, че той пра-ти това само зарад писмото и един смелчага се хвърли подире му, хвана задната дисага и и дръпна. Началникът се залюля, изви се и извика:

— Май че имаше нещо препоръчано от Търново — отговори бавно и равнодушно Бушето, като леко се наклони из една страна, стъпи с единия си крак на земята и слезе.

стадо. А стадото си е стадо. Разбира ли от овощи дръвчета? Гризали младите акациите и черешки и лич не им идвало на ум, че за тая работа ще гложат Маринчо с 10 трудовани. И па Маринчо не му дошло на ум, но я го попитайте сега?

Двамата кооператори станали. Разговорът секна. Ако допълнително нещо чуя, обещавам ви, че няма да го остава потулено. Нека се знае, Пък и нали затуй сме си наши хора.

Видо ЧЕРНОВИДЕВ

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще проектира-т от 6 до 12 април следните филми: „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“, ТЪРНОВО: „Хора ли сме или феадефеаи“; „ИСКРА“, ТЪРНОВО: „Палом“ и „Любовна песен“; „НАПРЕДЪК“, Г. Оряховица: „Клетини-ните“ II серия: „М. ТЕАТЪР“, ПАВЛИКЕ-НИ: „Школа за родители“ и „Клетини-ните“ I серия: „АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ“, СВИ-ШОВ: „Одисей“, АКАДЕМИКЪТ, СВИШОВ: „Граф Монте Кристо“ I и II серия и „Про-нест се отлага“, ХР. БОТЕВ, ЕЛЕНА: „Възвисява сирена“ и „Танцувай, маля-гошките“, ХР. БОТЕВ, ЛЯСКОВЕЦ: „Душата на морето“ и „Влюбеният матрос“.

ФУТБОЛ

Днес ЗА ПЪРВЕНСТВО В „Б“ РЕГ. СЕ-ВЕРНА не се срещат: Септември, Пел-лен, Бурков, Търговище, Бенковски, Видин, Ботев, Враца, Балкан, Габрово, Н. Петров, Г. Оряховица, Добруджа.

Толбухин — Локомотив, Дряново, Ча-дар, Б. Слатина, Академик, Свишов, „Волов“, Коларовград, Етър, Търново и „Локомотив“, Г. Оряховица, „Спартак“, София.

Също днес ЗА ПЪРВЕНСТВО В „А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА от 16 часа ще се срещат: Етър II, Търново — Бачо Киро, Бачо Киро — Цвето Д. Цвенов, Моравица — Н. Петров, Б. Г. Оряховица, „Ле-зени“, Сухиндол — Червено знаме II, Павли-ков, „Левски“, П. Тръмбен — „Литра“, Дря-новско, „Владислав“, Дюлауница — „Лев-ски“, Лисковец, Н. Петров, Б. Г. Оряхо-вица — „Вечой“, Елена.

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Продава се къща — Търно-во, „Въс-таническа“ 39. Справка: Буклянев на адреса и на тел. 25-91.

Приготвяне на десерти при домашни условия и в заведенията за обществено хранене

За сватбата на младоженците и сватбените организатори

ДИП ТР. СВАДЕНЕ ТЪРНОВО

Приготвяне на десерти и напитки за сватбата и сватбените организатори

Качествено и вкусно

Запомнете

100 гр. мисхете по калори-ност се равнява:

- 300 гр. гов. месо.
- 300 гр. кр. мляко.
- 80 гр. шоколад.

Тръмбане, ТЪРНЕТО

ВИСОКОКАЧЕСТВЕНА И ПРЕДПО-читана мисхета на-малко в Търново по всички БАКАЛНИ МАГАЗИНИ, ПАВЛИКЕВИ И СЛАДКАРНИЦИ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Търново ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-26; отдел за идеологическите и организационните въпроси — 31-41; отдел по въпросите на на-родното стопанство — 25-27; информационен отдел и маистрания 24-59; счетовод-ство — 32-59.